

Een luchtreiziger kan van de luchtvervoerder schadevergoeding vorderen voor het verlies van zijn voorwerpen wanneer zij zich bevinden in bagage die is aangegeven op naam van een andere passagier van dezelfde vlucht

Het staat aan de betrokken luchtreizigers om daarvan het bewijs te leveren

Volgens het verdrag van Montreal¹ is de luchtvervoerder aan elke passagier een tot 1000 bijzondere trekkingsrechten (hierna: „BTR”)² beperkte schadevergoeding verschuldigd wanneer zijn bagage verloren is geraakt tijdens een vlucht of wanneer de vervoerder de bagage onder zijn hoede had. De vervoerder moet aan de passagier een identificatielabel verstrekken voor elk stuk aangegeven bagage.

Espada Sánchez, Oviedo Gonzales en hun twee minderjarige kinderen zijn op 1 augustus 2008 aan boord gegaan van een door de maatschappij Iberia verzorgde vlucht van Barcelona naar Parijs. De bagage van dit gezin van vier personen was verdeeld over twee koffers. Deze koffers zijn verloren geraakt tijdens de vlucht en zijn niet teruggevonden. Om die reden vorderen de vier passagiers van Iberia een schadevergoeding van 4 400 EUR, wat overeenkomt met 4 000 BTR (ofwel 1000 BTR per passagier).

De Spaanse rechter aan wie dit geschil is voorgelegd, wenst van het Hof te vernemen of een luchtvervoerder alleen schadevergoeding is verschuldigd aan de passagier die het identificatielabel voor de bagage heeft gekregen, of ook aan de passagier die schadevergoeding vordert voor het verlies van bagage die is aangegeven op naam van een andere passagier.

In zijn arrest van vandaag oordeelt het Hof dat **een passagier van de luchtvervoerder schadevergoeding kan vorderen voor het verlies van zijn voorwerpen die zich bevinden in bagage die is aangegeven op naam van een andere passagier**. Bijgevolg is niet enkel schadevergoeding verschuldigd aan de passagier die zijn eigen bagage persoonlijk heeft aangegeven, maar ook aan degene wiens voorwerpen zich bevonden in bagage die een andere passagier van dezelfde vlucht heeft aangegeven.

Het staat aan de betrokken passagiers om onder toezicht van de nationale rechter te bewijzen dat de op naam van een andere passagier aangegeven bagage effectief voorwerpen bevatte van een andere passagier van diezelfde vlucht. In dit verband kan de nationale rechter rekening houden met het feit dat deze passagiers tot hetzelfde gezin behoren, hun tickets samen hebben gekocht of op hetzelfde moment hebben ingecheckt.

Het Hof voegt hieraan toe dat aan deze uitlegging niet wordt afgedaan door de verplichting van luchtvervoerders om aan passagiers een identificatielabel te verstrekken voor elk stuk aangegeven bagage. Het verdrag van Montreal legt de luchtvervoerder immers enkel een identificatieverplichting op, waaruit niet kan worden afgeleid dat het recht op schadevergoeding bij verlies van bagage enkel zou toekomen aan passagiers die minstens één stuk bagage hebben aangegeven.

¹ Verdrag tot het brengen van eenheid in enige bepalingen inzake het internationale luchtvervoer, dat op 28 mei 1999 is gesloten te Montreal en op 9 december 1999 door de Europese Gemeenschap is ondertekend en in haar naam is goedgekeurd bij besluit 2001/539/EG van de Raad van 5 april 2001 (PB L 194, blz. 38).

² Dit maximum van 1000 BTR is met ingang van 30 december 2009 verhoogd naar 1131 BTR.

Deze conclusie vindt tevens steun in de doelstellingen van het verdrag van Montreal, dat ertoe strekt de belangen van consumenten in het internationale luchtvervoer te beschermen en hun een billijke schadevergoeding te bieden, die op het beginsel van restitutie is gebaseerd.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170

Beelden van de uitspraak van het arrest zijn beschikbaar via "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106